

Det er altså patienterne, der i fremtiden med et sådant system kommer til at bestemme, hvilke sygehuse der skal udbygges, og hvilke sygehuse der skal lukkes. Det er nemlig dér, hvor man søger hen som patient, at pengene følger med til løn til læger og øvrigt personale. Vi vil lade det blive brugerstyret, hvor det i dag er politikerstyret.

Så siger hr. Bruno Jerup, at vi vil jage alle de små i stedet for de store. Nej, vi ønsker en dynamisk erhvervspolitik, der sikrer beskæftigelsen især for lavtlønsgrupperne. En stor del af de arbejdspladser, der kommer ved den dynamiske erhvervspolitik, som vi foreslår, de 170.000, vil jo være arbejdspladser, der også er målrettet mod lavtlønsgrupperne, som vi kender dem i dag.

Hr. Peter Duetoft spørger meget til, om statens gæld er problemet. Jamen problemet har i de år, jeg har siddet i Folketinget – det er nu i 12 år – egentlig altid været det samme: at for at få støtte fra Socialdemokraterne her i Folketinget har prisen altid været, at man skulle bruge flere penge.

Hvor vores synspunkt i Venstre har været, at vi i forvejen brugte for mange penge og skulle reducere det samlede statslige forbrug, har kravet til os ved de flertalsmuligheder, der var, når vi forhandlede finanslov, altid været, at vi skulle afsætte flere penge, have flere statslige udgifter. Og de penge, vi dér taler om, er selvfølgelig borgernes penge, det er andres penge. Det er en frihed, vi tager fra borgerne, til selv at bestemme deres forbrug, hvor vi så til gengæld i Folketinget har brugt pengene og kan tilbyde nogle goder, som borgerne kan sige ja eller nej til.

Vedrørende spørgsmålet om lønpres vil jeg sige til hr. Peter Duetoft, at i forbindelse med fradragsret for faglige kontingenter er det sådan, at vi foreslår, at det er parallelt med skattelettelser. De 3,1 mia. kr., der spares ved at fjerne fradragsretten for de faglige kontingenter, bruges fuldt ud til at gennemføre skattelettelser som et bundfradrag på ca. 30.000 kr. i brutto-skatten. Så det er fuldstændig neutralt i forhold til det rådighedsbeløb, som den person har, der ønsker at beholde sit faglige kontingent.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Så kan vi ikke nå mere i denne omgang.

Thor Pedersen (V):

Så tager vi endnu en gang.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jamen der var jeg jo sådan set heldig, for nu får vi hr. Thor Pedersen på talerstolen igen. Jeg sad og ventede med interesse på det svar, han ville give fru Pia Gjellerup. Mit spørgsmål går lidt i samme retning, og så kan det måske blive slået sammen.

Vi hører jo ofte, at befolkningen er utålmodig, og nu skal der skæres, og ofte hører vi også Venstre tale om, at vi ikke er tilstrækkelig lyd-høre over for de krav, som kommer fra vores befolkning, og det er jo forkert, hvis vi ikke er det.

Jeg står med en fotokopi af en forside fra Jyllands-Posten i tirsdags, og der siger man, at tre ud af fire vælgere mener, at for mange danskere modtager støtte fra det offentlige, men når det kommer til stykket, er det meget få, der er parate til, at der skal skæres. F.eks. er der stor opbakning til dagpenge, efterløn, SU, folkepension og førtids- og invalidepension.

Samtidig har vi en undersøgelse fra Socialforskningsinstituttet fra midten af august, og der viser det sig altså, at fire ud af fem siger, at de vil hellere klare sig selv end bede det offentlige om hjælp. Men omvendt så er to ud af tre enige om, at det faktisk er de andres skyld; det er aldrig dem selv.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Ja, nu kan vi vente på et af svarene til mig, som hr. Thor Pedersen så får lejlighed til at nå i næste omgang, vedrørende forståelsen af folkestyret, men jeg kan forstå, at der er endnu en ting, vi har brug for at spørge hr. Thor Pedersen om.

Vi hører her en ordfører for Venstre fortælle, at han har siddet 12 år i Folketinget, og så vidt jeg husker, så har hr. Thor Pedersen i en væsentlig del af de år været minister. Samtidig har hr. Thor Pedersen følt sig fuldstændig som lakaj for Socialdemokratiet.

Så er der noget, hr. Thor Pedersen har misforstået i ganske, gange mange år. Må jeg derfor spørge, om han i dag faktisk står og siger, at han har fortrudt, at Venstre var med i regeringen, når en regering ikke kunne være fuldstændig uafhængig i forhold til Folketinget, og at han har fortrudt, når nu læren har været den, at man i hvert fald i en eller anden grad – indimellem